

English version below

OSSIP ZADKINE

(1890, Vitebsk, RUS – 1967, Paris, FR)

NÁVRAT MARNOTRATNÉHO SYNA

1956, kombinovaná technika, dřevo, 119 x 41 x 27 cm

Kunstmuseum Bochum

Triennale SEFO 2024 MOMENTY

Tvůrce moderní plastiky, figuralista zkoumající vztah mezi tvarem a charakterem zobrazeného, Pařížan, světoobčan.

Ossip Zadkine byl rusko-francouzský umělec, sochař, spojen s tzv. Pařížskou školou. V patnácti letech byl otcem poslán do Sunderlandu, aby se naučil anglicky a „dobrým mravům“. Poté se přestěhoval do Londýna a navštěvoval Regent Street Polytechnic, iritoval jej však její konzervatismus. V roce 1910 se usadil v Paříži a takřka šest měsíců studoval na École des Beaux-Arts. Inspiroval jej kubismus, rozvíjení jeho forem se věnoval intenzivně až do roku 1925, kdy definoval styl vlastní, silně ovlivněný africkým a řeckým, „primitivním“, uměním. Důležitá pro něj byla forma díla, dbal na kontrast světla a tmy, na pozitivní a negativní (prázdný) prostor. Obdivoval Rodinu a tendoval k emocionalitě. Během 1. světové války sloužil Zadkine v pomocných sborech francouzské armády a po jejím skončení požádal o francouzské občanství. Druhou světovou válku pak strávil ve Spojených státech amerických. Jeho snad nejznámějším dílem je socha Zničené město (1951-1953), zachycující člověka bez srdce, monument připomínající zničení nizozemského Rotterdamu německou Luftwaffe (1940). Zadkine se věnoval také pedagogické činnosti, působil na Académie de la Grande Chaumière. A spolupracoval s mnoha tvůrčími osobnostmi své doby, s architekty (Adrien Blomme, Joseph André, Hugh Maaskant), dekoratéry (Marc du Plantier, André Groult), básníky (Claude Aveline, Robert Ganzo, Pierre Béarn). Jeho přáteli byli významní umělci, mj. Marc Chagall, Henry Moore, Tsuguharu Foujita nebo Amedeo Modigliani, myslitelé, sběratelé a vědci, průmyslníci či obchodníci. Své vzpomínky zaznamenal v knize Le Maillet et le Ciseau (1962). Je příkladem emigranta, který se stává světoobčanem vlastní volbou a domov hledá v kruhu sobě podobných.

Lze oddělit formu a obsah díla? Co to znamená pozitivní a co negativní prostor? Jak vyjádřit emoce moderního člověka?

English version below

OSSIP ZADKINE

(1890, Vitebsk, RUS – 1967, Paris, FR)

RETURN OF THE PRODIGAL SON

1956, mixed media, wood, 119 x 41 x 27 cm

Kunstmuseum Bochum

SEFO Triennial 2024 MOMENTS

Creator of modern sculpture, figurationist exploring the relationship between shape and character of the depicted, Parisian, world citizen.

Ossip Zadkine was a Russian-French artist, sculptor, associated with the so-called Paris School. At the age of fifteen he was sent by his father to Sunderland to learn English and 'good manners'. He then moved to London and attended Regent Street Polytechnic, but was irritated by its conservatism. He settled in Paris in 1910 and studied for nearly six months at the École des Beaux-Arts. Inspired by Cubism, he worked intensively on developing its forms until 1925, when he defined his own style, strongly influenced by African and Greek 'primitive' art. The form of the work was important to him; he paid attention to the contrast of light and dark, to positive and negative (empty) space. He admired Rodin and tended towards emotionality. During the First World War Zadkine served in the auxiliary corps of the French army and after the end of the war he applied for French citizenship. He then spent World War II in the United States. Perhaps his best-known work is his sculpture *The Ruined City* (1951-1953), depicting a man without a heart, a monument commemorating the destruction of Rotterdam, the Netherlands, by the German Luftwaffe (1940). Zadkine was also a teacher, working at the Académie de la Grande Chaumière. And he collaborated with many creative personalities of his time, architects (Adrien Blomme, Joseph André, Hugh Maaskant), decorators (Marc du Plantier, André Groult), poets (Claude Aveline, Robert Ganzo, Pierre Béarn). His friends included important artists such as Marc Chagall, Henry Moore, Tsuguharu Foujita and Amedeo Modigliani, thinkers, collectors, scientists, industrialists and merchants. He recorded his memories in his book *Le Maillet et le Ciseau* (1962). He is an example of an émigré who becomes a world citizen by his own choice and seeks a home in a circle of like-minded people.

Can we separate the form and content of the work? What does positive and negative space mean? How to express the emotions of modern man?

Momenty Triennale
SEFO
2024

Bochum
museum
Kunst